

SENTINTA CIVILA Nr. 660 / 16.06.2009

TRIBUNALUL

Deliberzind asupra cauzei de fata, constata urmatoarele in fapt si in drept:

Prin cererea inregistrata pe rolul Tribunalului Timis sub nr. 278/30/2009 reclamanta SC SRL a solicitat instantei, in contradictoriu cu parantele : DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TIMIS si ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE TIMISOARA anularea Deciziei nr. emisa de DGFP Timis , in sensul admiterii contestatiei impotriva Raportului de inspectie fiscal nr. emis de parata A.F.P. TTMISOARA ; Obligarea paritelor de a dispune si rambursa suma de lei reprezentand TVA.In motivare, reclamanta a aratat, in esenta, faptul ca, are obiect de activitate constructii de cladiri si lucrari de geniu". Prin decontul de TVA aferent lunii iunie 2008 inregistrat la parata A.F.P. TIMISOARA sub nr. a solicitat rambursarea sumei de lei. In urma acestei solicitari s-a efectuat o inspec^ie fiscală care nu a constatat nereguli in documentatia depusa. Fumizorii lor de terenuri au notificat la organul fiscal operapunea de taxare a acestor acte de vanzare terenuri. Chiar in raportul de inspecpe fiscală incheiat la data de 09.10.2008, la pct. 2 si 5, organul de inspectie mentioneaza ca toate achizitile efectuate de catre societate sunt destinate operatiunilor taxabile". Totusi urmare a controlului fiscal efectuat s-a considerat ca in conformitate cu art. 145 alin. 2 din Codul Fiscal , TVA solicitat este nedeductibil. Motivul invocat este ca „nu se cunoaste intentia contribuabilului ca acestea sunt destinate vanzarii"ori in conformitate cu art. 147 alin. 5 din Codul Fiscal aceste achizitii. nu'dau drept de deducere

si rambursare.

Reclamanta arata ca a contestat acest raport de inspectie fiscală, dar prin Decizia nr. emisa de DGFP Timis, i s-a respins contestatia cu aceeasi motivare.

Reclamanta precizeaza ca autoritatile fiscale au aplicat gres.it legea, din moment ce societatea reclamanta este una in constructii este evident deci, ca scopul ei este de a construi si vinde imobile. Exista si o declaratie notariala autentificata sub nr. in care se arata clar ca aceste achizitii de terenuri au fost facute in scopul de a folosi la constructia de cladiri care ulterior vor fi supuse operatiunii taxabile din punct de vedere al TVA.

In drept, reclamanta a invocat dispozipile art. 145 alin.1 si 2 art. 146 alin. 1 din Codul Fiscal.

La cererea de chemare in judecata a ata§at in copie actele despre care a facut vorbire in actiune.

Parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TIMS a formulat intampinare (filele 26-28 dosar), solicitand respingerea actunii ca neintemeiata, mentionarea ca temeinice si legale a deciziilor contestate, pentru urmatoarele motive:

In baza Raportului de inspectie fiscală nr. emis de parata A.F.P. TIMISOARA a fost stabilita suplimentar suma totala de lei reprezentand TVA nedeductibila. Impotriva Raportului de inspectie fiscală nr. emis de parata AF.P. TIMI§OARA reckmanta a formukt contestap'e care a fost respinsa potrivit Deciziei nr. emisa de DGFP Timis. Parata arata ca in ceea ce priveste fondul cauzei isi mention argumentele prezentate si in continutul deciziei pronuntate in solutionarea contestatiei in procedura administrativa prealabila.

Astfel, prin Raportul de inspectie fiscala nr. emis de parata A.F.P. TTMIȘOARA, organul de control a constatat ca TVA in quantum de lei solicitata prin decontul privind rambursarea soldului sumei negative , este nedeductibila deoarece nu au fost respectate NM de aplicare a Codului Fiscal in sensul ca nu a fost prezentata notificarea privind opp'unea de taxare a operapunii de livrare bunuri imobile. in spăta devin aplicabile prevederile art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul Fiscal care menționeaza a fi scutite de TVA: „f) livrarea de catre orice persoana a unei constructii, a unei parti a acesteia si a terenului pe care este construita, precum si a oricarui alt teren.” Pentru ca aceste operatiuni sa poata fi supuse regimului de taxare este obligatoriu a se respecta conditia prevazuta de art. art. 145 alin. 3 din Codul Fiscal care prevede ca :” Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operapunilor prevazute la alin.2 lit. e) si f) in conditiile stabile de norme”, în acese norme stipuleaza ca : „Optiunea prevazuta la alin.1 se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat in anexa nr. 1 si se va exercita de la data inscrisa in notificare.”

Parata D.G.F.P. TIMIS arata ca deoarece lucrările recompensante nu au fost finalizate la data controlului, aceasta nu a optat pentru taxarea bunurilor imobile, rezulta ca la data finalizarii inspecției, achizițiile nu erau destinate operapunilor taxabile, așa cum prevede art. 145 alin.3 din Codul Fiscal: „ Orice persoana impozabila are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate în folosul operapunilor taxabile.” Din analiza situației de fapt, organul fiscal a reprezentat că recompensantă a achiziționat terenuri, materiale de construcții, proiect construcției *. reprezentând „casa familiei P +1E+M” operapuni prevazute de art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul Fiscal Aceste operapuni - și anume livrarea de bunuri imobile - nu pot fi inclărați ca fiind taxabile potrivit art. 145 alin. 2 din Codul Fiscal. Pentru acestea legiuitorul a prevăzut scutirea de TVA cu posibilitatea însă de a se opta pentru aplicarea taxării. Numai aceasta opțiune de taxare întocmită sub forma unei notificări da dreptul persoanei juridice de a fi supusă regimului de taxare și în consecința de a beneficia ulterior de rambursare de TVA.

Parata D.G.F.P. TIMIȘ precizează însă, faptul că recompensantă nu a facut dovada existenței unei asemenea notificări, motiv pentru care organul fiscal, de drept a considerat operap'una de livrare de bunuri imobile a fi scutită de TVA. Tocmai pentru faptul că aceasta notificare nu a fost prezentată organelor fiscale, se prezuma în fapt că aceasta nu există la data controlului. Ori dispozițiile incidente stipulează imperativ că regimul de taxare se aplică de la data inscrisă în notificare și nu de la o data anterioară. Aceasta este de fapt logica firească întrucât nu se poate aplica regimul de taxare atată vreme că nu se cunoaște opțiunea platitorului de impozit. Desi reclamantă susține că a prezentat organului de inspectie fiscală o declaratie notarială autenticată prin care administratorul societății declară pe proprie răspundere că achizițiile efectuate în scopul de a folosi la construcția de clădiri destinate desfasurării de operatiuni taxabile din punct de vedere a TVA, acest aspect nu prezintă relevanță, atată vreme că legea prevede imperativ pe de o parte scutirea de la plata taxei a operatiunilor realizate de reclamantă, pe de altă parte, în situația optării la taxare a acestor operatiuni, necesitatea existenței unei notificări,

Parata DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TIMIȘ concluzionează în finalul întâmpinării faptului că, organul fiscal a stabilit în mod corect faptul că aceasta societate, nefiind platitoare de TVA.

Pentru operatiunile realizate, nu poate beneficia de rambursarea acestei taxe. Parata ADMMSTRATIA FINANTELOR PUBLICE TIMISOARA a depus la dosar întâmpinare (filele 32-36 dosar) prin care a solicitat respingerea acțiunii ca netemerită și nelegitima. În sustinerea întâmpinării a redat aceleiași arguamente prezentate și în continutul întâmpinării depuse la dosar de parata D.G.F.P. TIMIS,, argumente la care s-a facut referire supra, inclusiv reproducerea textelor legale incidente.

In probatiune parata ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE TIMIȘOARA a atașat la dosar Raportul de inspectie fiscală nr. emis de parata A.F.P. TIMSOARA (filele 37-44 dosar), Decizia nr. emisa de DGFP Timis (filele 45-49 dosar), Decizia de impunere (filele 50-51 dosar) emisa în baza Raportului de inspectie fiscală nr. emis de parata A.F.P. TIMSOARA.

'Reclamanta SC SRL a depus la dosar »Raspuns la intampinari" (filele 56-62 dosar), prin care și-a susținut acpuna astfel cum a fost formulată și a aratat faptul că în opinia ei societatea nu trebuia să depuna Notificare, raportat la dispozile art. 141 alin. 3 din Codul Fiscal, considerand că este vorba în esență de o opțiune, iar notificarea ar trebui depusa doar în situația în care este vorba de efectuarea de livrare de constructii care nu sunt noi.

Analizând actele și lucrările dosarului instanță repne urmatoarele în fapt și în drept: În fapt, organele de control din cadrul paratei ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE TIMIȘOARA au stabilit în sarcina societății reclamante SC SRL prin Raportul de inspectie fiscală nr. (filele 37-44 dosar), suma totală de lei reprezentând TVA ca fund nedeductibilă fiscală.

În baza raportului de inspectie fiscală s-a întocmit Decizia de impunere nr. , (filele 50-51 dosar), acte administrativ-fiscale împotriva careia reclamanta a formulat contestație în procedura administrativă, solutionată prin Decizia nr. , emisa de DGFP Timis - Biroul Solutionarea Contestațiilor, aflata la filele 6-10 din dosar.

Prin Decizia nr. emisa de DGFP Timis - Biroul Solutionarea Contestațiilor, parata a respins ca neintemeiată contestația reclamantei pentru suma de lei RON reprezentând TVA nedeductibilă.

Parata D.G.PP. Timis. a respins cererea reclamantei privind solicitarea deducerii TVA, pe considerentul că societatea reclamanta nu a respectat prevederile normelor metodologice de aplicare^a Codului Fiscal

In concret, prin Raportul de inspectie fiscală nr. emis de parata A.F.P. TIMISOARA, organul de control a constatat că TVA în quantum de lei solicitată prin decontul privind rambursarea soldului sumei negative , este nedeductibilă deoarece nu au fost respectate NM de aplicare a Codului Fiscal în sensul că nu a fost prezentată notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunii de livrare bunuri imobile.

Intrucât, la data inspectiei fiscale , lucrările reclamantei nu au fost finalizate la data controlului, iar aceasta nu a optat pentru taxarea bunurilor imobile, rezulta că la data finalizării inspectiei, achizițiile nu erau destinate operațiunilor taxabile, așa cum prevede art. 145 alin. 2 din Codul Fiscal: »Orice persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa aferenta achizițiilor dacă acestea sunt destinate în folosul operațiunilor taxabile." Din analiza situației de fapt, organul fiscal a reputat că reclamanta a achiziționat terenuri, materiale de construcții, proiecte construcții reprezentând „casa familială P 4-IE+M" operațiuni prevăzute de art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul Fiscal.

Aceste operațiuni - și anume livrarea de bunuri imobile - nu pot fi incadrate ca fiind taxabile potrivit art. 145 alin. 2 din Codul Fiscal. Pentru acestea legiuitorul a prevăzut **scutirea de TVA cu posibilitatea insă de a se opta pentru aplicarea taxării**. Numai aceasta opțiune de taxare întocmită sub forma unei notificări da dreptul persoanei juridice de a fi supusă regimului de taxare și în consecința de a beneficia ulterior de rambursare de TVA.

Insa, reclamanta nu a facut dovada existenciei unei asemenea notificări, motiv pentru care organul fiscal, de drept a considerat operațiunea de livrare de bunuri imobile a fi scutită de TVA. Ori dispozițiile incidente stipulează imperativ că regimul de taxare se aplică de la data inscripției în notificare și nu de la o data anterioară. Aceasta este de fapt logica firescă intrucât nu se poate aplica regimul de taxare atâtă vreme cat nu se cunoaște opțiunea platitorului de impozit.

In ceea ce privește declaratia notariala autentificata prin care administratorul societatii declara pe proprie raspundere ca achizitiile efectuate in scopul de a folosi la constructia de cladiri destinate desfașurarii de operatiuni taxabile din punct de vedere a TVA, acest aspect nu prezinta relevanta, atata vreme cat legea prevede imperativ pe de o parte scutirea de la plata taxei a operatiunilor realizate de reclamanta, pe de alta parte, in situatia optarii la taxare a acestor operatiuni, necesitatea existentei unei notificari.

In cauza de fapt sunt aplicabile prevederile art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul Fiscal care mentioneaza a fi scutite de TVA: „f) livrarea de catre once persoana a unei constructii, a unei parti a acesteia și a terenului pe care este construita, precum și a oricarui alt teren.”

Pentru ca aceste operatiuni sa poata fi supuse regimului de taxare este obligatoriu a se respecta conditia prevazuta de art. art. 145 alin. 3 din Codul Fiscal care prevede ca :”Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin.2 lit. e) și f) in conditiile stabilite de norme”, iar aceste norme stipuleaza ca : „Optiunea prevazuta la alinul se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat in anexa nr. 1 și se va exercita de la data inscrisa in notificare.”

Raportat la probapunea cu acte administrante si pozitiile exprimate de parși, instanța constata ca situația de fapt , starea de fapt relevanta este redata in aceeași mod de toate parjile, necontestata, anume ca reclamanta nu a inregistrat la organul fiscal Notificarea sa privind oppunea pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin.2 lit. e) i f) in conditiile stabilite de Normele Metodologice ale Codului Fiscal.

in litigiu ramanand daca in situatia de fapt a reckmantei care desfasoara activitate de „livrare de bunuri imobile” , necontestata sub acest aspect de parti, era sau nu obligatorie depunerea notificarii privind opțiunea de taxare, deci norma de drept aplicabila.

Reclamanta SC SRL sustine ca nu avea aceasta obligatie.

Iar parantele DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TIMIS și ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE TIMSOARA sustin ca exista aceasta obligatie in sarcina reckmantei daca dorea ca suma de lei TVA sa fie deductibila fiscal.

in drept se constata de catre instanta ca sunt aplicabile dispozitiile legale invocate de catre parantele AF TIMSOARA si DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE

Potrivit acestor prevederi legale se constata : prevederile art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul Fiscal care mentioneaza a fi scutite de TVA: „f) livrarea de catre orice persoana a unei constructii, a unei parti a acesteia și a terenului pe care este construita, precum și a oricarui alt teren.” Pentru ca aceste operatiuni sa poata fi supuse regimului de taxare este obligatoriu a se respecta conditia prevazuta de art. art. 145 alin. 3 din Codul Fiscal care prevede ca :” Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin.2 lit. e) și f) in conditiile stabilite de norme”, iar aceste norme stipuleaza ca : „Optiunea prevazuta la alin.1 se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat in anexa nr. 1 și se va exercita de la data inscrisa in notificare.”

Constatand ca exact aceasta este situatia de fapt a reclamantei, in baza dispozitiilor art. 8, art. 10 - 18 din Legea nr. 554/2004 raportat la prevederile art. 141 alin. 2 lit. f) din Codul Fiscal,.._art. 145 alin. 3 din Codul Fiscal se va respinge ca nefondata actiunea reclamantei, mentionand ca legale si temeinice actele administrativ — fiscale atacate, mtrucat, pentru operatiunile realizate (livrarea de bunuri imobile), astfel cum au reprezentat organele de control fiscal, reclamanta nu poate beneficia de rambursarea acestei taxe , organul fiscal a stabilit in mod corect faptul ca aceasta societate, nefiind platitoare de TVA nu are dreptul la deducerea sumei de lei TVA, vazand ca nu a notificat legal optiunea sa de taxare.

Vazand toate cele prezentate supra in considerentele de fata se va respinge ca neintemeiata actiunea reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARAȘTE:

Respinge actiunea formulata de reclamanta SC SRL, cu sediul procedural ales in impotriva paratelor DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBUCE TIMIȘ, cu sediul in Timisoara, B-dul Revolupei nr. ISA, Jud. Timis. și ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE TIMIȘOARA.

Cu recurs in 15 zile de la comunicare.